

Sygn. akt I C 235/22

Uzasadnienie punktów: II, III i IV wyroku

Powód (...) Bank (...) S.A. w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego T. J. kwoty 153.990,31 zł (bez odsetek) tytułem niespłaconego kapitału.

Z pozwu i załączników (niekwestionowane przez pozwanego dokumenty: wyciąg z ksiąg bankowych, umowa kredytu, historia rachunku, wezwanie do zapłaty, wypowiedzenie umowy z potwierdzeniem nadania, dokumentacja rejestrowa banków) wynika bezspornie, że pozwany zawarł z (...) S.A. Oddział w Polsce (poprzednikiem prawnym powoda) umowę o kredyt bezpieczny z 17.04.2008 roku, na podstawie której zobowiązał się udostępnić pozwanemu środki pieniężne w ramach odnawialnego limitu kredytowego. Na dzień 30.10.2020 r. kwota zaległości pozwanego z tytułu spłaty udzielonego kredytu wyniosła 19.185,27 zł i była sumą niespłaconych w terminie kwot minimalnych – dlatego pismem z 30.10.2020 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty w terminie 14 dni roboczych od doręczenia pod rygorem wypowiedzenia umowy, pouczając o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia, czyli zachowując tryb określony w art. 75c prawa bankowego, co zostało doręczone pozwanemu 5.11.2020 r. (k. 69). Następnie, wobec braku zapłaty, powód pismem z 26.11.2020 r. oświadczył pozwanemu, że wypowiada umowę kredytu (k. 70) i zażądał spłaty zadłużenia, które na dzień wypowiedzenia wynosiło **150.957,65 zł**. Doręczenie tego nastąpiło 30.11.2020 r. (k. 71). Powód ponowił wezwanie do zapłaty, przedstawiając już wyższą sumę **153.990,31 zł** tytułem niespłaconego kapitału (k. 72).

Powództwo w tej sprawie było kontynuacją elektronicznego postępowania upominawczego VI Nc-e (...), a pozew został tu wniesiony w terminie trzech miesięcy od dnia wydania postanowienia o umorzeniu elektronicznego postępowania upominawczego (k. 149-152).

Uzasadnienie dotyczy wyroku zaocznego w części oddalającej powództwo ponad kwotę 150.957,65 zł (pkt II wyroku), ryguru natychmiastowej wykonalności nadanemu punktowi pierwszemu (pkt III) i kosztów procesu (pkt IV).

Wobec bierności pozwanego Sąd obligatoryjnie wydaje wyrok zaoczny, przyjmując za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie (...), chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa (art. 339 §2 k.p.c.).

W tej sprawie twierdzenia powoda budzą zasadnicze zastrzeżenia w części przekraczającej kwotę 150.957,65 zł, wskutek których powództwo ponad tę kwotę nie zasługiwało na uwzględnienie.

W ocenie Sądu, w okolicznościach tej konkretnej sprawy milczenia pozwanego nie można uznać za przyznanie twierdzeń przeciwnika (art. 230 k.p.c.) w części wykraczającej poza treść wypowiedzenia umowy kredytowej.

Brak przyznania w tym zakresie oznacza obowiązek udowodnienia, a temu powód nie sprostał.

Po pierwsze, dla wykazania swojego żądania strona powodowa dołączyła do pozwu wyciąg z ksiąg bankowych, który miał stanowić dowód na poparcie wszystkich twierdzeń o istnieniu oraz o wysokości roszczenia. W ocenie Sądu, powód pozostawał w błędnym przekonaniu, że dołączony do pozwu wyciąg stanowił samodzielną i pełną podstawę do dochodzenia roszczenia. Wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z 15 marca 2011 r. wydanym w sprawie P 7/09 (OTK-A 2011/2/12) przepis art. 95 ust. 1 Prawa bankowego został uznany za niekonstytucyjny w zakresie, w jakim nadaje moc prawną dokumentu urzędowego księgom rachunkowym i wyciągom z ksiąg rachunkowych banku w odniesieniu do praw i obowiązków wynikających z czynności bankowych w postępowaniu cywilnym prowadzonym wobec konsumenta.

Sednem oddalenia powództwa ponad kwotę 150.957,65 zł jest fakt, że to ta (tylko ta) kwota została przez powoda wskazana jako wysokość zadłużenia w piśmie

z 26.11.2020 r. wypowiadającym umowę kredytową, doręczonym 30.11.2020 r. Powód nie wyjaśnił i nie udokumentował, na czym polega nadwyżka w wezwaniu do zapłaty

z 16.03.2021 r. Gdyby to był zwykły, typowy kredyt, można by przypuszczać, że chodzi o narastające, niespłacone raty miesięczne wymagalne w ciągu 60 dni od daty wypowiedzenia (do upływu okresu wypowiedzenia), ale ponieważ chodzi tu o dług

z karty kredytowej, nadwyżka ta pozostała niewyjaśnioną przez powoda niewiadomą, skutkującą oddaleniem powództwa w tej części. Obowiązkiem powoda jest podanie twierdzeń i dowodów na poparcie swojego żądania. W tym przypadku zabrakło

i jednych, i drugich. Historia rachunku (k. 16-67) kończy się przed datą wypowiedzenia. Mając na względzie datę wypowiedzenia, nie można stwierdzić, by roszczenie powoda wobec konsumenta było przedawnione choćby w części.

Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy - Prawo bankowe przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu (podstawa prawna rozstrzygnięcia).

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono na podstawie art. 333 §1 pkt 3 k.p.c., a o kosztach procesu - na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca proces winna zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Do kosztów tych zaliczono należną opłatę od pozwu w kwocie 7.700 zł, wynagrodzenie radcowskie według norm przepisanych 5.400 zł z opłatą od pełnomocnictwa 17 zł i wynagrodzenie radcowskie według norm przepisanych za elektroniczne postępowanie upominawcze 3.600 zł.

sędzia Rafał Kubicki